

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI D'INDÚSTRIA, TURISME I COMERÇ

3303 *REIAL DECRET 103/2008, d'1 de febrer, pel qual es modifica el Reial decret 225/2006, de 24 de febrer, pel qual es regulen determinats aspectes de les vendes a distància i la inscripció en el registre d'empreses de vendes a distància.*

El Reial decret 225/2006, de 24 de febrer, pel qual es regulen determinats aspectes de les vendes a distància i la inscripció en el registre d'empreses de vendes a distància, es va aprovar amb la finalitat d'adaptar la regulació del registre al nou marc normatiu definit per la sentència 124/2003, de 19 de juny de 2003, del Tribunal Constitucional, i per millorar la seva regulació en aspectes com ara la coordinació de l'activitat sancionadora de les comunitats autònomes.

El Govern de la Generalitat de Catalunya, en la seva reunió del dia 23 de maig de 2006, va adoptar l'acord de dirigir al Govern de l'Estat un requeriment d'incompetència contra el Reial decret 225/2006, de 24 de febrer, perquè considerava que l'article 10 del Reial decret esmentat vulnera la competència exclusiva de la Comunitat Autònoma de Catalunya en matèria de comerç interior i defensa del consumidor i usuari.

El requeriment d'incompetència es concreta a sol·licitar al Govern que derogui o, subsidiàriament, faci una nova redacció de l'article 10 del Reial decret 225/2006, de 24 de febrer, perquè es considera que altera el règim de distribució de competències ja que no respecta el principi de territorialitat en l'exercici de les competències sancionadores en matèria de consum.

L'article 10 del Reial decret 225/2006, de 24 de febrer, que es modifica, estableix en el cas d'empreses espanyoles el domicili social com a punt de connexió a l'hora de determinar la comunitat autònoma competent per iniciar un procediment sancionador per les infraccions a què es refereix l'article 65.1.ñ) de la Llei 7/1996, de 15 de gener, d'ordenació del comerç detallista.

En relació amb aquest aspecte, la comunitat autònoma entén que correspon a la Generalitat de Catalunya la potestat sancionadora respecte de les infraccions comeses en l'àmbit del seu mercat interior independentment del domicili social de la infractora.

El Govern de la Nació, en resposta al requeriment d'incompetència, aclareix que el fi de la normativa en matèria d'infraccions i sancions de la Llei 7/1996, de 15 de gener, és disciplinar l'activitat comercial i no el consum, si bé té en compte el principi general de protecció dels consumidors i usuaris.

El Govern recorda que, si bé cada comunitat autònoma és competent per sancionar les infraccions comeses en el seu territori dins de les seves competències materials, independentment del domicili del sancionat, l'Estat és el competent per determinar els punts de connexió en matèria de procediment sancionador per al cas d'infraccions supraautònòmiques.

L'Acord adoptat pel Consell de Ministres, en la reunió del dia 23 de juny de 2006, pel qual es dóna contestació al requeriment d'incompetència formulat pel Govern de la Generalitat de Catalunya, en relació amb l'article 10 del Reial decret 225/2006, de 24 de febrer, accepta fer una nova redacció de l'article 10 del Reial decret esmentat.

En el moment de l'adopció de l'acord, l'article 10 diferencia dos tipus d'infraccions a l'hora de determinar els punts de connexió, les infraccions de l'article 65.1.a) i les de l'article 65.1.ñ) de la Llei 7/1996, de 15 de gener.

Com que durant la tramitació d'aquest Reial decret ha tingut lloc l'aprovació del Reial decret legislatiu 1/2007, de 16 de novembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei general per a la defensa dels consumidors i usuaris i altres lleis complementàries, que incorpora al seu articulat la pràctica totalitat del règim de vendes a distància, únicament és

necessari referir-se a les infraccions de l'article 65.1.a) ja que les que recull el ja derogat 65.1.ñ) estan previstes a l'actual article 49.2 del Reial decret legislatiu esmentat.

D'aquesta manera, en el cas de les infraccions que preveu l'article 65.1.a) de la Llei 7/1996, de 15 de gener, el domicili social és l'únic criteri per determinar el punt de connexió.

Aquest Reial decret es dicta d'acord amb el que disposen els articles 38.2 i 63.1 de la Llei 7/1996, de 15 de gener, en els quals es preveu l'existència d'un Registre d'empreses de vendes a distància d'àmbit nacional i s'atribueix la competència sancionadora en matèria de comerç interior a les comunitats autònomes.

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Indústria, Turisme i Comerç, amb l'aprovació prèvia de la ministra d'Administracions Públiques, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 1 de febrer de 2008,

DISPOSO :

Article únic. *Modificació del Reial decret 225/2006, de 24 de febrer, pel qual es regulen determinats aspectes de les vendes a distància i la inscripció en el Registre d'empreses de vendes a distància.*

L'article 10 del Reial decret 225/2006, de 24 de febrer, pel qual es regulen determinats aspectes de les vendes a distància i la inscripció en el Registre d'empreses de vendes a distància queda redactat de la manera següent:

«Article 10. *Procediment sancionador.*

Les infraccions tipificades a l'article 65.1.a) de la Llei 7/1996, de 15 de gener, d'ordenació del comerç detallista, les ha de sancionar la comunitat autònoma on radiqui el domicili social de l'empresa infractora, dins del marc normatiu que defineix la Llei esmentada.

En el cas de les empreses estrangeres inscrites directament en el Registre de vendes a distància del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, el procediment sancionador correspon a qualsevol de les comunitats autònomes en què l'empresa exerceixi la seva activitat.

Amb la finalitat d'evitar l'obertura de diversos procediments sancionadors per un mateix fet, la comunitat autònoma que incoï un procediment sancionador a una empresa estrangera ho ha de comunicar sense cap dilació, una vegada iniciat el procediment, al Registre d'empreses de vendes a distància del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, que al seu torn ho ha de posar en coneixement de la resta de comunitats autònomes on l'empresa estigui operant.»

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.13a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva sobre bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

El present Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 1 de febrer de 2008.

JUAN CARLOS R.

El ministre d'Indústria, Turisme i Comerç,

JOAN CLOS I MATHEU